Ч. 129. Субота 17 (30) червня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Подорож Цїсаря до Чех.

Як ми вже доносили, був Цїсар три днї в Північних Чехах з нагоди вистави в Лїберци (Райхенберзї), де зарівно ческе як і німецке населенє витало одушевлено достойного Гостя. При тій нагоді Монарх розмавляв з дуже многими личностями з обох народостий краю, а в тих розмовах доторкував дуже часто національно-політичних відносин в краю. В часї цїсарскої гостини не лише затихли національно-політичні спори, але дійшло навіть до деякого наближеня народностий. Сам Монарх зазначив кілька разів рівноправність ческої народности з німецкою і промавляв до представителїв ческої народности їх матерною мовою.

Перед виїздом з Чех видав Цїсар до намістника Чех відручне письмо, в котрім щиро і сердечно накликує до конечного порозуміня національного між обома народами в Чехах. Цїсар мав нагоду на виставі в Лїберци бачити плоди німецкої працї і промислу, могутного материяльного розвитку і поступу. Той розвиток і поступ дає привід Цїсареви до візваня обох народів краю, щоби обопільним порозумінєм полагодили національно-політичний спір, котрий тілько лїт ослаблює сили краю і відриває від успішної реальної працї, котра ще більше двигнула би розвиток краю. Цїсар бажає сего порозуміня не лише у власнім інтересї обох в краю поселених народностий, не лише в інтересї Чех, але також в інтересї держави. Німецко-ческий спір був і є головною причиною невідрадних відносин політичних в Австриї, а перевага Угорщини, яка тепер щораз більше дає ся відчувати, була би прямо неможлива, наколи би в Австриї відносини були уладжені і уможливили правильну дїяльність державної ради. Отсе одна головна причина горячого бажаня Монарха, котрий на склонї своїх лїт рад би довести в державі до правильних відносин.

Другу важну спонуку до порозуміня бачить Монарх в новім уладженю політичних відносин в Австриї на основі виборчої реформи. Вправдї нема ніякої певности, чи сподїваня, покладані на виборчу реформу і єї вплив на межинародні відносини в австрийских краях, оправдають ся, чи національно-політичні спори і по введеню виборчої реформи затихнуть а бодай усмирять ся, однако можна того надїяти ся.

Вкінци Цїсар висловив в своїм манїфестї ще причини, які виплишають з найглубших его внутрішних почувань. Правлїнє Монарха добігає вже шестого десятилїтя і після тих прикростий і нещасть, які спричинив німецко-ческий спір, бажав би Монарх дожити закінченя тої національно-політичної боротьби, щоби бачити свою державу могутною і забезпеченою на случай всяких злиднів.

Не можна на певно сказати, чи та подорож Монарха до Чех, чи той щирий і сердечний вилив внутрішних почувань Монарха причинить ся до втихомиреня національно-політичної боротьби, до національно-політичного помиреня Німцїв з Чехами, що мало би далекосягле значінє і для инших країв австрийских. На всякий спосіб сей манїфест має історичне значінє.

Вісти політичні.

Подорож Цїсаря на Мораву. — Комісия для реформи виборчої. — З російскої Думи. — Подїї в Росиї.

Цїсар виїхав вчера рано до Моравскої Остpави на стрілецке торжество в товаристві Архикнязїв Райнера і Иосифа Фердинанда. На двірцях в Льонденбурзї, Прерові і Границях задержав ся двірский поїзд і відбуло ся повитанє. В Льонденбурзї повитав Монарха намістник Морави гр. Зеротин, в Перові бурмістр Проппер, в Границях бурмістр Сромота. Той

5)

Мачоха.

(З німецкого — Ф. Свензон)

(Дальше).

Веселість була їй дуже до лиця. Фальк з вдоволенєм стиснув єї руку.

— Отже що до того було би всьо в порядку. Побачимо, як будете виглядати в ваших нових одежах. Імовірно они всї модні.

— А якже могло би бути инакше. Атже я знаю, що мій пан строгий судия.

Він усьміхнув ся, обернув ся до дверий, але нараз задержав ся і спитав:

— Чи не будемо себе називати ти?

— Очевидно.

— Але сим разом потренає то може довше, як перше.

— Так довго, як довго ти будеш добрий для мене.

Вдоволений відійшов він до своєї комнати.

— Чому она не все така солодка і щира? Так, як она була тепер, подобає ся менї. Женщини повинні би бути все уступчиві і веселі. То їм найлїпше до лиця. Не знаю нїчого поганїйшого, як зарозуміла, горда і уперта женщина. Буду старати ся бути добрим супротив бідної сироти. Она зложила в мої руки свою долю; я не сьмію єї покинути.

Гільда стояла перед своїм зеркалом.

— Який він по правдї добрий! Я все таки не помилила ся що-до єї вдачі. Але як бачу, менї в тім одіню до лиця. Чи буде він вдоволений моїм смаком? Ах, яка вічлива і люба була би я супротив него, коли би лиш він дав менї до того нагоду; він не причуває, що я рада би кождий камінець усунути з его дороги, его смуток і жаль втихомирити. Але тепер він від'їздить далеко, далеко — а я лишу ся і буду стерегти его скарбу. Рано і вечер буду за него молити ся, аби Господь его стеріг і привернув его серце до мене.

Годинник вибив другу. В тій самій хвили увійшла она до него.

— Ти точна, то менї подобає ся. Не люблю ждати і не даю нїколи на себе ждати. Але як хорошо ти виглядаєш — і модно — аж до найменшої подробиці.

Служачий заповів, що конї запряжені.

— Ходім, нехай Альфред привитає свою нову матір.

*

— Витайте, витайте — люба Гільдо і пане Фальк. — Панї Будде обіймила Гільду і подала Фалькови обі руки, які він тепло стиснув.

Єї принадна постава і щира сердечність підбили его в однїй хвили. Він чув ся успокоєний, що лишить на якийсь час Гільду під єї опікою.

Панї Будде завела їх до милої комнатки, елєґантно і зі смаком умебльованої. Двері від сальону були отверті. Сальон вказував на рідкий смак его господинї і на замилованє до штуки; бо панї Будде була дуже доброю маляркою і любувала ся взагалї всїми красними штуками.

Коли всї усїли, поглянула привітливо на молоду пару. Відтак спитала Фалька:

— Як довго тут лишите ся?

— Я на жаль примушений ще нинї по полудни виїхати до Парижа, аби там уладити одну справу наслїдства.

— Вже нинї по полудни! А я там надїяла ся, що побачу вас завтра у себе на обідї. Але то буде прекрасна подорож для Гільди, що ще нїколи не була за границею.

— Сим разом, на жаль, мушу виїхати сам. Ваша братаниця бажає собі лишити ся на селї коло мого Альфреда, бо він дуже слабо розвинений і потребує опіки і любови матери. Тому ми й приспішили так наше весїлє. Але аби Гільдї в моїй неприсутности не надто прикрило ся, то я просив би вас, ласкава панї, аби ви нею займили ся. Я знаю, що ви мою жінку любите, а Гільда любить вас як дочка.

Очи Гільди були безнастанно обернені на Фалька. Она червонїла то зі встиду і жалю, коли тїтка дивувала ся, не могучи зрозуміти того скорого від'їзду, то знов з гордости і щастя задля его благородности, як він говорив тепло, але з деяким заклопотанєм. Який мягкий був его голос і як хорошо блестїли его очи. — Чи буде она его коли мати? — Так, она буде, она мусить здобути собі его серце.

Панї Будде глядїла від одного до другого. Она бачила его заклопотанє і єї велику любов. Що могло крити ся за тою заслоною? Чула, що мусить їм поспішити на поміч, і відповіла з веселим усьміхом:

— Чи я єї люблю? — Очивидно, Гільда то моя дочка, моя одинока дитина. То Бог не

послідний виголосив промову по чески. О годині 1-ій прибув Цісар до Моравскої Остави. На двірци повитав его президент Шлезка, Гайнольд, відтак маршалок краєвий Морави, ґр. Феттер виголосив бесіду в части по німецки, в части по чески. Іменем всїх моравско-острових копалень вугля промовив краєвий маршалок Шлезка, ґр. Ляріш-Манніх і бурмістр Остави моравскої др. Фідлєр. На промови на двірци в Моравскій Остраві відповів Найясн. Пан: Дякую Вам за висказані Менї чувства вірности. Висказую надію, що заключена минувшої осени угода поміж обома народами вийде на пожиток краєви і державі. Та угода зробила Мому батьківскому серцю велику радість. Межете Панове бути певні Мого постійного стараня о добро Морави. — По стрілецкім торжестві і огляненю фабрики зеліза в Витковицях від'їхав Цісар о годинї 3-ій до Віднл, куди прибув о годинї 7 вечером.

Вчера зібрала ся комісия для виборчої реформи, аби остаточно установити число мандатів з Галичини. По промові кількох послів приступлено до голосованя. Внесенє п. Ґломбиньского, аби Галичинї признати замість 102 мандатів, як предкладає правительственний проєкт, 110 мандатів, відкинено в поіменнім голосованю 22 голосами против 16. За внесенєм голосували лише славяньскі посли, против голосували Німцї, Італїянцї і румуньский посол з Буковини Ончул. Внесенє п. Кайзера, аби признати Німцям в Галичинї 1 мандат з міста Бялої, відкинено 21 голосами против 15. По засїданю виборчої комісиї вибрано окремий комітет, зложений з шефа секциї Гандля, послів Ґломбиньского, Василька, Крамаржа і Шустершица. Той комітет збере ся в понедїлок о годині 10-ій рано в парляментї, аби нарадити ся над справою розділу 102 мандатів в Галичинї між Русинів і Поляків.

Росийска дума приняла інтерпеляцию в справі цїлого ряду підпалів в чернигівскім окрузї, довершених на приказ шефа жандармериї ґен. Рудова. З приводу інтерпеляциї в справі уживаня козаків до повненя служби полїцийних аґентів відмітив п. Адраканцев, що козаки любили давнїйше свободу, однак правительство своєю системою викорінило в них всї людскі почуваня. Козаків не треба ненавидїти, над ними радше жалїти. П. Василїєв заявляє, що дума не має права жадати усуненя козаків, бо то право прислугує єдино цареви. Козаки тратять вже терпеливість і готові підняти ся против революцийних партий. Так само говорить і п. Севвастиянов. Їх опрокидують репрезентанти козаків: посли Бородин, Седельников і Афанасїєв вказуючи на те, що Василїєва і Севастиянова вибрано з доньского округа до думи лише при помочи властий. Козаки хотять з росийским народом жити в мирі, они обурені, що мусять повнити полїцийну службу і протестують против того, що мусять стеречи богатих людий, котрі нищать Росию. П. Родичев протестує против над'уживаня імени монарха, бо той не може зле поступати. Тілько власти зле поступають і над'уживають імени царя Ухвалено наглість інтерпеляциї о козаках і приступлено до нарад над інтерпеляциєю в справі арештованя редактора часописи „Courier de St. Petersburg“. Ту інтерпеляцию ухвалено і по сїм засїданє замкнено.

Дневники доносять, що в найблизших днях відбуде ся в Петербурзї конференция, на котру запрошено предсїдателя Думи Муромцева. Цар хоче поручити місию утвореня парляментарного кабінету Муромцеви, однак в тім кабінетї полишили би ся дотеперішнї міністри: заграничних справ, війни, маринарки і двора. Посол Львов мав в якийсь спосіб доручити цареви меморіял, в котрім доказує, що одиноким средством запобічи бурі, яка наближає ся, єсть утворенє парляментарного кабінету. Меморіял той зробив на царя велике вражінє і він казав завідомити Львова, що предкладані ним средства будуть взяті під розвагу. Дума готує поголоски про заговір високих офіцирів, що має на цїли розігнанє Думи. Заговірники хотять напасти на Думу в як найскоршім часї, бо переконали ся, що в армії серед вояків і офіцирів ростуть симпатиї для Думи. Головою заговору має бути вел. кн. Николай Николаєвич, за котрим стоять всї великі князї. Побідоносцев і Трепов противлять ся розігнаню Думи, уважаючи се дуже небезпечним. — До Берлина доносять з Петербурга, що полк ґвардиї в Царскім Селї відбув дня 26 с. м. три збори, на котрих порішив між иншим домагати ся димісиї 6 офіцирів. Зробило то велике вражінє в кругах старшини, бо ґвардия уважалась до тепер найвірнїйшим цареви войском. До Царского Села удав ся міністер війни. — Більша часть ґарнізону в Батум збунтовала ся. Лиш часть піхоти остала вірною і при її помочи розоружено бунтївників. — Полк гузарів в Царскім Селї відмовив послуху. Коли цар запитав вояків о причину, они відповіли, що тому, що уживають їх до полїцийної служби. — „Berliner Tagblatt“ подає імовірно неправдиву поголоску, що правительство австро-угорске порішило з огляду на подїї в Росиї значно помножити войскові ґарнізони вздовж росийскої границї. Так само і пруский міністер побільшить войсковий кордон вздовж росийскої границї по нїмецкій сторонї. Оба двори, віденьский і берлїньский, дїлають на підставі спільного порозуміня, до котрого прийшло підчас послїдного побуту цісаря Вільгельма у Віднї.

дав менї того щастя, аби я мала дїти. Тому хотїла би я дізнати ся від вас, пане Фальк, що лежить вам на серци. Ви заціканили мене.

Послїдні слова вимовила жартом. То було їй до лиця. Фалькови дуже подобала ся та стара женщина. Єго заклопотанє зникло і єму здавало ся, немов би повіяв на него сьвіжий вітер. Він знов відозвав ся:

— Гільда і я просимо вас, аби на якийсь час полишили своє миле помешканє і займили місце матери у моєї жени. То велика просьба, але ви мимо того виповните її, скажіть так - він подав її обі руки — добре? Тодї буду міг спокійно від'їхати.

Для панї Будде було тяжко оперти ся его просячим очам.

— Коли виздиш на село? — спитала Гільду.

— Ще не знаю. Але виїду, як буде можна, найскорше. Бо, як знаєте, я люблю село, а й мому Альфредови добре зробить, коли виїде як найскорше. Ви чей поїдете разом зі мною?

— Так, коли буду могла там працювати. Я занята тепер при однім образї і хотїла би его викінчити до Різдва. — Але тепер, прошу, здойми намітку дитини. Так вас не пущу — обернула ся до Фалька — насамперед мусимо випити за здоровлє молодої пари. Не будете мати нїчо против того, що вас на хвильку полишу?

Панї Будде вийшла усьміхаючи ся з комнати. Коли замкнула за собою двері, Фальк встав і почав приглядати ся образам, між тим як Гільда сидїла задумана на софі. По хвили сказала:

— Тїтка дуже здивована нашими відносинами. Она не може того зрозуміти, а менї буде дуже тяжко грати комедию.

— Менї також. Але щож робити? Чей же то не така приємна річ кождому чоловіко ви позабувати свої карти. Будь лиш терпелива. Нинї вечером їду і тодї будеш мати спокій.

— Менї здає ся, що ти бачиш наше відношенє в фальшивім сьвітлї. Річ ясна і проста. Ми заключили між собою умову, якою дав ти свому синови законну мачоху. Я виповию совістно мої материньскі обовязки, а за те маєш ти бути менї приятелем і опікуном.

— Так, я розумію так само наше сполученє. Надїю ся, що будемо дійстно добрими приятелями, але не розумію, яку причину мали-б ми мати, аби о нашій умові повідомлювати иньших.

— Але я не можу жити в фальшивім положеню.

— Чи може гадаєш сказати о тім тїтцї?

— Так, я хотїла би.

— Як знаєш, хоч то менї дуже неприємно. Але з другої сторони я розумію твоє бажанє. Тілько прошу тебе, зажда з тим аж до мого від'їзду.

Розмову перервав поворот тїтки Будде. Служниця внесла перекуску. Випито за здоровлє новоженцїв і завязала ся жива розмова.

Панї Будде мала незвичайний товариский дар весело і живо розмавляти. О ній говорено, що она спонукала би й камінь до бесїди, а що була особа добра і чутлива, то могла свобідно розмавляти і нїколи не нарушила невластивого предмету.

— Чи можу надїяти ся — ласкава панї, чи на будуче будете мене уважати братаничем і чи позволите менї називати себе тїткою?

— Дуже радо, їдьте спокійно до Парижа. В часї вашої неприсутности буду для вашої жінки приятелькою і щирою дорадницею.

І знов загуркотів повіз по камінній улици, аби молодята завезти до ґенераловоі Фалькової.

— Отсе привожу вам мою жінку. Она увільнить вас від малого Альфреда, бо він вже за довго уживає вашої гостинности.

— Тато, тато! — Малий, біляв ий хлопець кинув ся радістно в его обійми.

Панї Фальк повитала Гільду сердечно. Фальк взяв сина на руки і подав его Гільдї.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 29-го червня 1906.

— Іменованя. П. Міністер рільництва іменував в відділї правничо-адмінїстрацийним дирекциї лїсів і домен концепіста адміністрацийного Домин. Зброжка ад'юнктом адміністрацийним.

— З нотарияльних кругів. Міністер судївництва іменував нотарями нотарияльних кандидатів Евг. Карвиньского з Порохника для Старої Соли і Адама Сїлецкого зі Львова для Луки.

— Про підвисшенє почтових оплат, яке має бути заведено в Австриї незадовго, подають тепер такі подробиці: Оплата від місцевих листів буде підвисшена до 10 сотиків; оплата за доставу до мешканя грошевих переказів і переказів почтової щадничої каси буде підвисшена до 6 сотиків, оплата за грошеві перекази і почтової щадницї буде виносити 6 сотиків, оплата за грошеві письма до 1000 К 10 сотиків. Цїна бланкетів на грошеві і посилкові перекази, карткових писем і бандероль на друки буде підвисшена о 1 сотик. При місцевих телеграмах кожде слово буде коштувати 6 сотиків, бланкет на телеграму 2 сот. Оплата за доставу до мешканя буде виносити від кождої депеші 10 сот. Домашний телефон замість 200 К буде коштувати 240 К, в бюрових льокалях замість 300 К аж 600 К, а за те відпаде оплата за уладжене телефонів.

— Дрібні вісти. Віцепрезидент висшого суду краєвого др. Дилевский повернув з візитациї і обняв урядованє. — Закон в справі підвисшеня ад'ютів судових авскультантів одержав цїсарску санкцию. — В Ворохтї, надвірнянского повіта, посьвячено сими днями новонибудований лат. костел. — В першім двірскім обідї, який відбув ся дня 26 с. м. в честь членів делегаций, взяв участь між иншими і пос. Романчук.

— Новий рід обезпечень. „Реч“ доносить, що звістний властитель численних цукроварень

в Росиї і великої земскої посілости, Терещенко, обезпечив в Парижи 100.000 десятин від примусового вивласненя на таких основах: кожду десятину принято до обезпеченя на 350 рублів, так, що цїла обезпечена сума виносить 35 мілїонів рублів. Коли би при вивласненю, яке може наступити в законодатній або революцийній дорозї, Терещенко дістав менше, то тов. обезпечень обовязує ся заплатити єму ріжницю. Обезпечене заключене на 10 лїт. Премія виносить 2 прц. обезпеченої суми.

— **Американьскі мілїони.** Перед кількома тиждиями донесли ми про мілїонову спадщину, яку мав лишити в Америцї померший там Новицкий. В справі тої спадщини виїхав зі Львова до Америки, як звістно, здогадуваний спадкоємець п. Новицкий, урядник краєвого Видїлу. Однак та справа не така ясна, як спершу писано. І так не згідне з правдою, що банковий дім Ротшильда у Відни дав Новицкому гроші на виїзд, бо той вибрав ся до Америки на власне ризико, а за посередництвом Ротшільда інформував ся лише про спадщину. Тепер знов з претенсиями до мілїонової спадщини в Америцї виступив актор з Варшави, Северин Новицкий, заанґажований до міского театру у Львові і єго син Мечислав, б. студент політехнїки у Львові. Оба они виводять, що померший в Америцї мілїонер був їх стриєчним дїдом.

— **Злодїї в касарни.** Навіть касарнї, окружені в ночи войсковими патрулями, не можуть ухоронити ся перед львівскими злодїями, готовими на всьо. Вчера в ночи дістали ся они до магазину з поживою в касарни ім. архикнязя Леопольда Сальватора при ул. На Болоне, вирвавши зелїзну штабу у вікнї. В магазинї набрали кілька мішків консервів і инших річий і були би дальше господарили, коли-б їх не почув вояк, що стояв на вартї. Він заалярмував цїлу варту, котра пустила ся за злодїями в погоню. Видячи, що не утечуть, злодїї покинули добичу на ул. Янівскій і щезли в пітьмі ночи.

— **Гроза жидівских погромів** приневолює російских Жидів до громадної еміґрациї за кордон. Через Галичину переїздять що дня повні вагони Жидів до Америки, але немало їх остає в Галичинї. Передовсім утїкають Жиди з Гомеля і Умани та з Одеси, де розкинено підбурюючі відозви против Жидів. В Одесї говорять не лише про різню Жидів, але і християньскої інтелїґенциї.

— **Довготревала слїдча вязниця.** В Коницях на Угорщинї розпочав ся сими днями процес о еміґрацийні обманьства. Між обжалованими находить ся аґент Сатмар, що обманював також еміґрантів з Галичини. Позаяк треба було переслухати сотки сьвідків, що перебувають в ріжних сторонах сьвіта, слїдство тревало пять лїт і Сатмар, не могучи зложити кавциї, цїлий час сидів у вязниці.

— **Найдений труп.** З Косова доносять: Води Черемошу викинули на берег в Розтоцї, косівского повіта, дня 9-го с м. труп женщини, нагий, одїтий лише в короткий кафтаник на опашки. Труп був вже надпсований. Доси не удало ся викрити тотожности особи.

— **В справі громадских буджетів.** Краєвий Видїл провірив, що деякі повітові видїли без огляду на те, що нема відповідного буджетового рішеня громадскої ради, а взглядно, що громадска рада відказала ся рішити буджет, установляли самі з уряду буджет дотичної громади, накладаючи на покрите буджету громадскі додатки. Краєвий Видїл звернув тому увагу всїх повітових видїлів, що рішати громадскі буджети і установляти громадскі додатки на покрите буджетових недоборів приналежить виключно лише до громадскої ради, а в разї єї розвязаня виключно до правительственного комісаря і прибічної ради громадскої управи. Установлене громадских буджетів або громадских додатків на покрите буджетових недоборів повітовими видїлами єсть супроти того не важним і не може мати ніяких правних наслїдків. Повітовий видїл покликаний лише вести контролю над рішенєм громадским буджетом і рішеною громадскою радою висотою громадских додатків а вставляти з уряду в громадскі розходи, взглядно установляти або підвисшати громадскі додатки лише і виключно в тім случаю, коли громадска рада не вставить в свій буджет розходів, котрі громада обовязана покрити або на основі документу, маючого екзекуцийну силу, або на основі судового вироку. Колиж громадска рада мимо випливаючого для неї з громадского закона обовязку і без огляду на дотичні візвання та на приміненє відповідних средств з боку повітового видїлу, не рішить громадского буджету і не наложить громадских додатків на покрите буджетового недобору, або коли громадска рада просто відкаже ся рішити буджет, прислугує повітовому видїлови право і обовязок загрозити їй розвязанєм, а в данім случаю поробити відповідні заходи в цїли дїйстного розвязаня громадскої репрезентациї. Краєвий Видїл візвав рівночасно повітові видїли, щоби до кождого предкладаного єму громадского буджету долучувано підпис дотичного рішеня громадскої ради.

— **Самоубийство Росиянки.** З Льозанни приїхала перед кількома днями до Женеви богата Росиянка, якась Споліяньска. Замешкала в першорядні готели. Кілька годин пізнїйше почуто там два вистріли. Показало ся, що Споліяньска відобрала собі житє вистрілом в голову. Побіч умираючої лежала єї 9-лїтна дочка, Александра, пострілена материю в груди коло серця. Стан дитини безнадїйний. Самоубийниця була жінкою високого урядника. Полишила два листи, однако їх зміст затаєно.

— **Самоубийство.** Перед кількома днями кинув ся в Трускавци коло Дрогобича до кирницї 25-лїтний стражник фінансовий з Любинця нового, Клим. Каровець і утонув. Він прибув до Трускавця для лїченя. Причина самоубийства незвістна.

† **Померли:** Стефан Букатович, народний учитель в Ісаєві горішнім, коломийского повіта дня 23. с. м., в 24-ім році житя; — Евген Могильницкий, учитель V-ої гімназиї у Львові дня 24. с. м. в Бабчи, богородчаньского повіта, в 30-ім році житя.

Телєґрами.

Відень 29 червня. Треваючий від 7 тиждднів страйк робітників будівляних і т. зв. льокавт підприємців закінчив ся вчера угодою.

Відень 29 червня. Ві второк о годині 9 рано відбуде ся засїданє польского Кола. На дневнім порядку стоїть справа удержавленя Північної зелїзницї.

Відень 29 червня. Австрийска квотова депутация по одержаню відповіди від депутациї угорскої збере ся слїдуючого тиждня. Можливо, що обі депутациї будуть переспрaвляти устно, аби справу приспішити.

Вашінґтон 29 червня. Президент Рузвельт згодив ся на те, аби ухвалена обома палатами спільна резолюция, висказуюча обуренє з причини погромів жидів в Росиї, була урядово вручена міністерству справ заграничних.

Будапешт 29 червня. Вчера відбуло ся коротке засїданє угорского сойму, на котрім пос. Лядар Балядь предложив проєкт адреси сойму у відповіди на престольну бесїду. По відчитаню адреси засїданє замкнено.

Петербург 29 червня. Міністерство просьвіти отворило свобідний доступ для жидів до інститута інжинірів комунікаций. То міністерство відкликало до часу виданя нових розпоряджень обмеженя при приниманю жидів до середних шкіл.

Петербург 29 червня. Комісия аґрарна вибрала підкомітет, зложений з 15 послів для виготовленя пляну робіт. До тої комісиї належить чотирох представителїв „трудової ґрупи“, сїмох кадетів, двох безпартийних, член правиці і Поляк Стецкий.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлі ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).